

DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Druță
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursurile declarate de către Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Pereverzov Vladislav și Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pereverzov Vladislav împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Pereverzov Vladislav, Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La 12 septembrie 2016, Pereverzov Vladislav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii reclamantul Pereverzov Vladislav a indicat că prin decizia Curții de Apel Bender din 13 noiembrie 2013, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă de 3 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

Declară că în vederea executării respectivei pedepse, a fost transferat în Penitenciarul nr. 9, Pruncul, mun. Chișinău.

Indică că la 08 ianuarie 2015 s-a deplasat la locul de trai, unde făcând focul în sobă, a ieșit afară pentru a fuma o țigară, iar în timp ce fuma a simțit că i se face rău și amețește, dânsul fiind descoperit de către ofițerul de serviciu în stare de inconștiență.

Afirmă că la momentul sosirii medicului la locul de trai, s-a aflat în stare de comă, unde i s-a acordat primul ajutor pentru sindromul convulsiei, fiindu-i administrate preparate medicale, cum ar fi: Magneziu, Furasemid și o fiolă de Diazepex, după care a fost transferat la spitalul Penitenciarului nr. 16.

Invocă că după îmbunătățirea stării sănătății a fost escortat la Dispensarul Republican de Narcologie, unde în urma examinării medicale, conform procesului-verbal de constatare nr. 8537 din 11 ianuarie 2015, s-a stabilit că el a consumat stupefiante, și anume Benzodiazepine.

În temeiul circumstanțelor expuse, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani – Sergiu Zmeu la 30 ianuarie 2015 a emis ordonanța de punere sub învinuire, prin care dânsul a fost pus sub învinuire, incriminându-i comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, adică consumul ilegal de droguri, etnobotanice sau analogii acestora săvârșit în mod public pe teritoriul penitenciarului.

Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 octombrie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015, a fost achitat pe indicii infracțiunii prevăzuți de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta sa (de consum de Diazepex) nu întrunește elementele respectivei infracțiuni, iar pe de altă parte (presupusul consum de opiacee sau altor substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora, în afara de Diazepex) nu a fost demonstrată și constatată, dânsul fiind reabilitat pe marginea acuzării respective.

Cauza nominalizată s-a aflat în procedura primei instanțe de la 04 februarie 2015 – până la 16 octombrie 2015, iar în instanța de apel de la 26 noiembrie 2015 până la 21 decembrie 2015.

Indică că, prin prisma art. art. 524, 525 CPP, art. art. 1, 3 și 11 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, și art. 1423 alin. (1) Cod civil, urmează să fie despăgubit pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Mai declară reclamantul că pe toată perioada efectuării urmăririi penale din luna februarie 2015 – până în decembrie 2015 a fost sistematic chemat la organul de urmărire penală și în instanța de judecată, cauzându-i în așa mod suferințe psihice, exprimate prin stare de stres, frică, disconfort psihologic, neîncrederea în justiție.

Mai mult ca atât, în această perioadă de timp i s-a înrăutățit substanțial starea de sănătate, având nevoie de tratament medical.

Afară de aceasta, susține că la 09 ianuarie 2015, a doua zi după ce a fost găsit în stare inconștientă, a fost plasat în izolator, cu toate că în această zi a fost externat în stare nesatisfăcătoare din spitalul Penitenciarului nr. 16, unde spre seara zilei a avut nevoie din nou de îngrijiri medicale, plus la aceasta a mai fost și agresat și înjosit de către alți condamnați din celulă.

Pe lângă acestea, din cauza punerii sub învinuire și a incriminării infracțiunii prevăzute de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani - Sergiu Zmeu, s-a destrămat familia sa, suportând din această cauză suferințe sufletești.

Astfel, cere Pereverzov Vladislav încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul său sumei de 500.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 7000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și obligarea procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani – Sergiu Zmeu să-i prezinte scuze în formă scrisă în numele statului pentru supunerea neîntemeiată urmării penale.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016, acțiunea a fost admisă în parte, fiind încasată din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Pereverzov Vladislav suma de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 7000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și a fost obligat procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani – Sergiu Zmeu să-i prezinte lui Pereverzov Vladislav scuze în formă scrisă în numele statului pentru supunerea neîntemeiată urmării penale, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către Pereverzov Vladislav, Ministerul Justiției și Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016.

La 09 iunie 2017, Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017 și hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016, pe care le consideră ilegale și neîntemeiate.

Tot la data respectivă – 09 iunie 2017, Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani a depus cerere, solicitând repunerea în termen a recursului, invocând că despre pronunțarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017 a aflat abia la 09 iunie 2017, accesând pagina web a Curții de Apel Chișinău, decizia recurată nefiind expediată până în prezent în adresa Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Buiucani.

În susținerea recursului Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, interpretând și aplicând eronat normele de drept material.

Declară că nu există nici un act procedural definitiv și irevocabil a judecătorului de instrucție sau a organului ierarhic superior, prin care să fie declarate ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală pe parcursul investigării cauzei penale, or, existența sentinței de achitare în privința intimatului-reclamant Pereverzov Vladislav nu poate servi ca temei legal de a invoca că măsurile procedurale efectuate de către organul de urmărire penală pot fi considerate ca fiind ilegale, acestea având ca scop lupta cu criminalitatea, fiind proporționale anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate.

De asemenea, afirmă recurenta că intimatul-reclamant Pereverzov Vladislav nu a prezentat probe care să ateste cauzarea frustrărilor, stresului și a neliniștii, ponegririi onoarei, demnității și reputației sale, astfel încât să constituie temei de despăgubire din partea statului așa cum prevede art. 219 alin. (4) CPP.

La 14 iunie 2017, Pereverzov Vladislav a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017 și hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri sub formă de decizie prin care acțiunea sa să fie integral admisă.

În susținerea recursului Pereverzov Vladislav a indicat că instanța de apel nu a apreciat corect caracterul și gravitatea suferințelor psihice, neluând în considerare toate circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul moral.

Declară că suma de 10.000 lei stabilită de către instanțele de judecată ierarhic inferioare nu este suficientă și proporțională principiilor compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral cauzat.

De asemenea, indică recurentul că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că deși prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 16 octombrie 2015, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2015, a fost achitat pe indicii infracțiunii prevăzuți de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal și reabilitat pe marginea acușării respective, totuși din cauza faptului dat el se află la evidență narcologică în calitate de consumator de substanțe narcotice, înregistrat în Listele persanelor cu risc sportiv pentru sănătatea narcologică, din care cauză nu-și poate restabili permisul de conducere a transportului auto, or, pentru eliberarea respectivului permis este necesar prezentarea certificatului de la Dispensarul Republican de Narcologie precum că el nu se află la evidență în aceasta instituție.

La 06 iulie 2017, și Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017 și hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri sub formă de decizie de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului Ministerul Justiției a invocat că instanța de apel a încălcat normele de drept material prin aplicarea și interpretarea eronată a Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de repararea a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, or, nici o condiție prevăzută la art. art. 6 și 3 din această lege nu se regăsește în justificarea pretențiilor lui Pereverzov Vladislav.

Declară că organul de urmărire penală justificat a întreprins toate măsurile procedurale pe marginea cauzei penale în cadrul căreia intimatul-reclamant Pereverzov Vladislav a avut calitatea de învinuit, în privința căruia a existat o bănuială rezonabilă că a comis o infracțiune, care conform jurisprudenței Curții Europene a Dreptului Omului presupune existența faptelor sau a informațiilor care ar convinge un observator obiectiv că persoana în cauză ar fi putut săvârși infracțiunea.

De asemenea, indică recurentul că prin prisma jurisprudenței CtEDO, organul de urmărire penală nu a admis careva ingerințe ilegale a dreptului reclamantului Pereverzov Vladislav la libertate și la siguranță prevăzute de art. 5 CEDO, precum și nu au fost încălcate prevederile art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, or, organul de urmărire penală, în cadrul cauzei penale, a realizat un mecanism investigator efectiv într-o societate democratică și anume de a investiga și preveni acțiuni criminale comise de către persoanelor fizice și juridice.

Cu atât mai mult, că scopul urmăririi penale justifică necesitatea derulării acesteia ca mijloc de luptă contra criminalității, mijloc de protejare a persoanei, societății și statului de infracțiuni, mijloc de existență și de menținere a unui stat de drept.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copiile deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017 au fost expediate în adresa Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Buiucani,

Pereverzov Vladislav și Ministerului Justiției la 23 martie 2017 (f.d. 133), însă lipsesc date când au fost recepționate de către recurenți.

În circumstanțele relevate, recursurile declarate de către Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Pereverzov Vladislav și Ministerul Justiției la 09 iunie 2017, 14 iunie 2017 și respectiv 06 iulie 2017, se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

La 22 iunie 2017, în adresa Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Buiucani a fost expediată copia recursului declarat de către Pereverzov Vladislav, în adresa lui Pereverzov Vladislav a fost expediată copia recursului declarat de către Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, iar în adresa Ministerului Finanțelor și Ministerului Justiției au fost expediate copiile recursurilor declarate de către Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani și Pereverzov Vladislav, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referințelor.

La 10 iulie 2017, în adresa lui Pereverzov Vladislav și Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Buiucani au fost expediate copiile recursului declarat de către Ministerul Justiției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referințelor.

Însă părțile nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 06 septembrie 2017, recursurile declarate de către Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Pereverzov Vladislav și Ministerul Justiției, au fost considerate admisibile.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile urmează a fi admise, casată integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c¹) CPC, instanța după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, trimitând pricina spre rejudecare în prima instanță doar în cazul în care a constatat încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural specificate la art. 432 alin. (3) lit. d) și f).

Conform art. 432 alin. (3) lit. d) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța a soluționat probleme drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Iar, alin. (5) prevede că temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Totodată, reieșind din prevederile art. 185 alin. (1) lit. a) CPC, judecătorul, în faza de pregătire a pricinii pentru dezbateri judiciare, soluționează problema intervenirii în proces a coreclamanților, copârâților și intervenienților.

În conformitate cu art. 62 alin. (1) CPC, coparticiparea procesuală este obligatorie dacă examinarea pricinii implică soluționarea chestiunii cu privire la drepturile sau obligațiile mai multor reclamanți și/sau pârâți atunci când: a) obiectul litigiului îl constituie drepturile și obligațiile comune ale mai multor reclamanți sau pârâți; b) drepturile și obligațiile reclamanților sau pârâților decurg din aceleași temeiuri de fapt sau de drept.

Iar, potrivit art. 67 alin. alin. (1) și (3) CPC, persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pârât până la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărârea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți. Intervenientul accesoriu poate fi introdus în proces și la cererea unei dintre părți sau din oficiul instanței.

Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei rezultă că la 12 septembrie 2016, recurentul-reclamant Pereverzov Vladislav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, solicitînd încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul său sumei de 500.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 7000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și obligarea procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani – Sergiu Zmeu să-i prezinte scuze în formă scrisă în numele statului pentru supunerea neîntemeiată urmării penale.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, acțiunea a fost admisă în parte, fiind încasată din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Pereverzov Vladislav suma de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 7000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și a fost obligat procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani – Sergiu Zmeu să-i prezinte lui Pereverzov Vladislav scuze în formă scrisă în numele statului pentru supunerea neîntemeiată urmării penale, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, se reține că una din pretențiile invocate de către Pereverzov Vladislav în cererea sa de chemare în judecată este înaintată nemijlocit față de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani – Sergiu Zmeu, care a emis ordonanța din 30 ianuarie 2015 de punere sub învinuire a lui Pereverzov Vladislav în incriminarea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 217⁵ alin. (1) Cod penal, solicitînd obligarea acestuia să-i prezinte scuze în formă scrisă în numele statului pentru supunerea neîntemeiată urmării penale.

Pretenția menționată a fost admisă integral de către instanțele de judecată ierarhic inferioare.

Analizând circumstanțele expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că în prezenta cauză a fost soluționată problema drepturilor unei persoane, care nu a fost antrenată în proces, și anume procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani – Sergiu Zmeu, în așa mod fiindu-i încălcat acestuia dreptul de acces liber la justiție.

Or, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, în conformitate cu art. 185 CPC, încă la faza pregătirii cauzei pentru dezbaterile judiciare urma să soluționează problema intervenirii în proces a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani – Sergiu Zmeu, a cărui drepturi pot fi lezate prin neantrenarea acestuia în cauza dată.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare au desconsiderat esența pretențiilor înaintate de către recurentul-reclamant Pereverzov Vladislav și contrar normelor de drept procedural au omis să-l atragă în procesul în cauză pe procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani – Sergiu Zmeu.

Instanța de recurs reiterează că dreptul de acces la un tribunal prevăzut de art. 6§1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este unul absolut, el poate fi supus unor restricții. În acest sens, Curtea Europeană a

Drepturilor Omului indică că instanțele de judecată naționale trebuie să se asigure că restricțiile aplicate nu resping sau nu reduc accesul oferit unei persoane în așa fel sau într-o asemenea măsură încât însăși esența dreptului să fie afectată. Mai mult, o restrângere a dreptului nu va fi compatibilă cu art. 6§1 dacă nu urmărește un scop legitim și dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit. Dreptul de acces la un tribunal este prejudiciat în esența sa atunci când reglementările nu mai servesc scopurilor securității juridice și buneii administrări a justiției, ci constituie un fel de barieră care împiedică justițiabilul să obțină examinarea în fond a cauzei sale de către o instanță judecătorească competentă (cauza Cornea c. Republicii Moldova, hotărârea CEDO din 22 iulie 2014, definitivă la 22 octombrie 2014).

Astfel, dreptul de acces la un tribunal constituie un element inerent tuturor garanțiilor procedurale prevăzute în Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (hotărârea CEDO din 25 februarie 1982, în cauza Campbell și Fell vs. Regatul Unit) și din moment ce drepturile fundamentale trebuie garantate într-o manieră concretă și reală, dar nu iluzorie și teoretică, imposibilitatea concretă de sesizare a unei instanțe de către persoana interesată constituie o încălcare a dreptului acesteia de acces la justiție (hotărârea CEDO din 09 octombrie 1979 în cauza Airey vs. Irlanda).

În condițiile expuse, ce ridică chestiuni pe marginea echității procedurii civile, instanța de recurs ajunge la concluzia asupra necesității de a remite cauza spre rejudecare în prima instanță - Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), care urmează să corecteze omisiunea respectivă și să atragă în proces persoana enunțată, stabilindu-i calitatea procesuală ce îi revine conform legii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat într-o manieră certă încălcarea normelor de drept procedural de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, prin neantrenarea în procesul în cauză a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani – Sergiu Zmeu, omisiune care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la examinarea cauzei în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de către Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Pereverzov Vladislav și Ministerul Justiției, casa integral decizia Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017 și hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, prima instanță urmează să țină cont de cele menționate supra și reexaminând cauza să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c¹) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Pereverzov Vladislav și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017 și hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pereverzov Vladislav împotriva Ministerului Justiției

al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii, intervenient accesoriu Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, cu remiterea cauzei civile spre rejudecare la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Luiza Gafton